Pagina Agricolă

Organizarea gospodăriei plugărești

Străduințele conducătorilor ministerului agriculturii și ale oamenilor de specialitate năzuiesc tot mai mult să îndrepte gospodăria plugarului. Legea de organizarea agriculturii fixează reguli, obligațiuni și pedepse, iar mișcarea de propagandă prin experiențe, prin scris și cuvântări caută să răspândească cele mai bune practici agricole.

Totuși lupta rămâne deschisă între factorii economici — producător, comerciant și consumator, — cari se întrec unii pe alții ca să-și apropie foloasele. Din această luptă producătorul agricol iese mai totdeauna învins, datorită lipsei de organizare a întreprinderei sale.

Dar, organizare, în complexitatea unei gospodării, este un lucru vag, neînțeles ușor, de aceia e nevoie să se cerceteze în amănunțime cari sunt elementele componente ale unei întreprinderi plugărești, spre a ști unde trebue făcută intervenția și ce anume trebue îndreptat, atunci când rezultatele sunt nemulțumitoare.

Aceasta înseamnă a face o analiză a mijloacelor ce servesc la exploatare, dând fiecăruia importanța ce i se cuvine în complexul general și atribuindu-i din beneficiu o parte proporțională cu intervenția sa în întreprindere.

Numai despicând, în acest mod, mecanismul așa de complicat al unei gospodării, vom putea ajunge s'o îndrumăm pe calea progresului.

Dacă privim o gospodărie cât de simplă vom observa că ea folosește: pământ, ecarete, scule și unelte, vite, muncă, seminte și bani. Iată tot atâția factori de producție sau „mijloace de exploatare", cum li se spune în știința economiei rurale.

Fiecare din aceștia își au partea lor de contribuție în gospodăria generală și nu pot să existe unul fără altul, iar dacă prin o greșită procedare, importanța unuia se exagerează, aceasta trebue să se știe că e în dauna altuia și în concluzie în dauna întreprinderii agricultorului.

Greșeli se fac de multe ori, dar cele mai obicinuite sunt acelea cari consideră pământul, dacă nu unicul, în orice caz cel mai de seamă mijloc de producție. Exagerația aceasta face să se neglijeze celelalte mijloace și tocmai de aci rezultă descumpănirea gospodăriei.

Considerația de prioritate a pământului asupra celorlalte mijloace de exploatare e așa de înrădăcinată la noi, încât posesorii de pământ se mulțumesc cu o rentă minimă, sub formă de arendă sau învoială în dijmă, refuzând să se gândească că, dacă ar lua în considerație și ar intensifica celelalte elemente ale unei exploatații, beneficiul ar fi cu totul altul.

Dar nu numai posesorul de pământ în suprafață întinsă, — „proprietarul" cum se spune, — face această greșală, ci însuși săteanul exagerează importanța pământului său față de ceilalți factori de producție. Astfel sătenii sunt dornici de pământ întins. Se știu doar cauzele revoltelor din 1907 și ale reformei agrare din 1918.

Pământul și numai pământ cât mai mult e acel ce atrage, și se crede că, numai prin munca manuală, făcută ca vai de lume, se pune în valoare. Ecaretele, uneltele de lucru, vitele, semințele, capitalul de exploatare nu înseamnă aproape nimic pentru săteni.

Greșala aceasta se răzbună însutit.

N'avem oare exemplul producției dinainte și de după război?

Inainte de război unealta de lucru a proprietarului era perfecționată și suficientă, era sămânța aleasă și unitară, existau vite proprii sau de închiriat în abundență. Astăzi se face plugărie cu inventar învechit, cai ce cad pe brazdă, harnașamente legate cu ață, sămânță de amestecătură, degenerată și murdară, iar de bani nici pomeneală.

In aceste condiții cum vrem ca gospodăria proprietății, îmbucătățite de după reforma agrară, să fie rentabilă?

Trebue ca fiecare mijloc de exploatare agricolă să-și aibă importanța și beneficiul lui în mecanismul gospodăriei și trebue să existe un echilibru între diferite astfel de mijloace.

Aceasta vom năzui s'o dovedim în cronicele viitoare.

Prof. E. GRINȚESCU

Stronghiloza pulmonară a oilor

Este una din boalele grave ale oilor. Boala este produsă de înmulțirea peste măsură în plămâni (bojoci) și bronchii a unor viermi mici 3-4 cm. și subțiri ca niște fire de ață. Viermii aceștia sunt cilindrici ascuțiți la capete și bisexuați, adică femelă și mascul. Se mai numesc stronghili. Se înmulțesc prin ouă, pe care femela le dă afară din corpul său aproape gata clocite. Ouăle acestea cu viermișori în ele sunt aruncate, prin strănut sau flegma ce vine din plămâni, pe iarba umedă a pășunilor băltoase. In locurile acestea umede, viermele trăește multă vreme, până este înghițit de oi sănătoase. Viermușorul odată ajuns în stomac și intestin, traversează peretele acestora și prin sângele oiei ajunge în plămânul său, unde se mărește și produce turburările caracteristice maladiei. Boala apare foarte adeseori vara sau la începutul toamnei, mai ales în anii ploioși, arătându-se cu deosebire gravă pentru tineret.

Semne. Boala se arată cu semne puțin îngrijorătoare, care însă cu timpul se agravează. Respirația este greoaie, repede, cu sgomot. Tusea la început mică și rară cu timpul ajunge puternică, mai ales în timpul mersului. Pe nări curg muci ca apa, sau amestecați cu sânge, cari conțin ouăle și puii viermelui. Acești pui (și ouăle) care sunt foarte mici încât nu se văd cu ochii liberi, sunt aruncați prin strănut pretutindeni. Uneori, din cauză că plămânul este plin cu viermi, animalul se poate sufoca și moare brusc. Pofta de mâncare nu este turburată, dar animalul slăbește mereu, are diaree, îi cade lâna și moare. Boala ține 1-3 luni. Pagubele ce aduce turmei merg până la 80 dintr'o sută.

Prevenirea boalei. Am văzut că ouăle viermelui, odată eșite din plămân trebue să cadă neapărat pe o pășune umedă, băltoasă; altfel ele nu pot trăi și mor. In locurile umede ouăle și viermușorii găsesc condiții de viață bună până vor putea îmbolnăvi alte oi. Deci, primăvara și la începutul verii nu vom lăsa oile să pască pe astfel de pășuni. Dacă suntem totuși forțați să le scoatem pe astfel de locuri, e bine să le dăm mai înainte puțin furaj uscat, amestecat cu multă sare. Secarea bălților, întoarcerea cu plugul a terenurilor cunoscute ca bolnave, curățenia adăpătorilor, izolarea oilor bolnave, întreținerea îngrijită a oeriilor, iată câteva din mijloacele pentru a preveni boala. Platforma de bălegar va fi desinfectată cu sulfat de fier (calaican), iar plămânii dela oile moarte sau tăiate vor fi arși.

Tratamentul. Vom da pe gură animalului medicamente ca... ies din corp prin plămâni și omoară astfel viermii. Printre aceste medicamente, creosotul, esența de terpentină, eterul, pucioasa, fie simplă, fie amestecată cu uleiu de măsline, s'au arătat printre cele mai bune.

Mai bune sunt medicamentele care sub formă de vapori se introduc în corp prin nări. Pentru aceasta așezăm oile bolnave într'o cameră bine închisă în care ardem pe o plită încălzită: gudron, fenol sau pucioasă. Aburii care se produc sunt respirați de oi, viermii sunt în parte uciși, iar prin tuse animalul îi scoate afară. Această baie de aburi va ține 8-10 minute. Va fi repetată zilnic timp de 7 zile, iar în cele 8 zile următoare vom face câte două băi de aburi pe zi. După fiecare baie camera va fi bine curățată, iar viermii scoși cu tusea, arși.

Medicamentele mai pot fi introduse și prin injecții direct în plămân, dar acest procedeu se întrebuințează numai când sunt oi de valoare și numărul celor bolnave nu este așa de mare.

Injecția va fi făcută de medicul-veterinar întrebuințându-se amestecul de sol. iodo-iodurată cu esență de terpentină, injectându-se 5-8 gr. pe zi în două intervale, sau uleiu creozotat 1/10=10—20 cc. sau amestecul esență de terpentină plus ulei de măsline p. egale 5—10 gr. sau sol. 1% de creozot în alcool de 45 gr.=5-10 gr.

Dr. Constantin Popovici
din ministerul agriculturii

Recenzie

Dr. D. Contescu: Hrănirea vacilor de lapte în „Biblioteca Agricolă a ziarului Universul"

Organismul animal fiind ca o mașină care se află într'o continuă mișcare, are nevoie de substanțe care să-i dea energia necesară.

Pentru ca această energie să se mențină neîncetat este nevoie ca substanțele care produc să fie mereu înlocuite. Numai astfel organismul poate funcționa și poate să-și repare țesuturile care se uzează. Acest lucru se realizează prin alimentație.

De aceea problema alimentației și mai ales a raționalizării ei a interesat întotdeauna atât pe fiziologiști și zootehniști cât mai ales pe crescătorii de animale.

In cadrul acestui fel de preocupări este și lucrarea d-lui **dr. Contescu,** profesor de higienă și alimentație la facultatea de medicină veterinară.

In această lucrare se arată substanțele care iau parte la formarea laptelui și felul cum trebuesc asociate pentru a da maximum de randament. Există exploatări unde vacile de lapte sunt hrănite foarte bine dându-li-se fân de calitate superioară, uruieli din diferite feluri de grăunțe, sfeclă, turte, etc. însă în care costul hranei întrece valoarea laptelui produs și deci nu se poate realiza nici un câștig.

A hrăni vacile pentru a se obține tot laptele pe care-l pot da, dar care să aducă în acelaș timp și un venit nu este tocmai ușor. Pentru aceasta se cer cunoștințe pe care din păcate gospodarii noștri nu le au. Mulți se plâng că vacile de lapte se țin cu pierderi. Aceasta e adevărat, însă numai în cazul când vacile nu sânt hrănite rațional.

Aici stă tot secretul. Printr'o hrănire rațională costul de producția laptelui este mic, încât crescătorul de animale poate câștiga ceva de pe urma îndeletnicirii lui.

De aceea cel ce va citi lucrarea d-lui **dr. Contescu** va profita mult. Scrisă într'un stil ușor, această lucrare, poate fi accesibilă oricui.

Dr. ION OȚEL

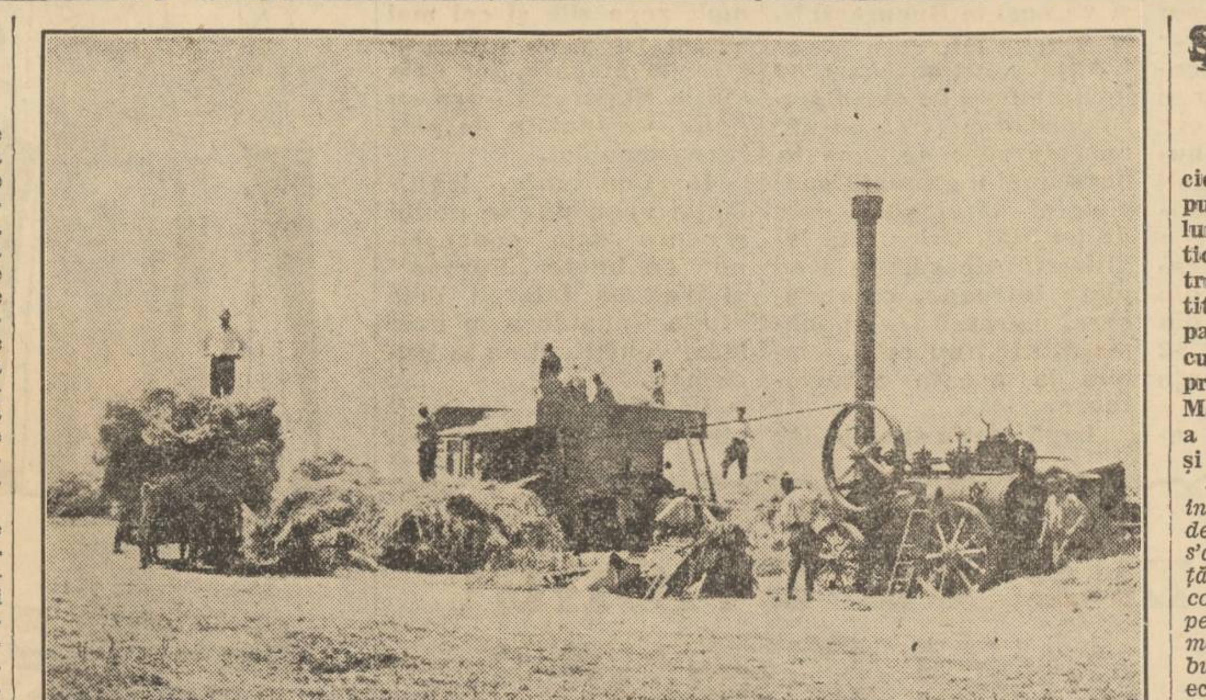

Treeratul la moșia Măineasca, proprietatea d-nei și d-lui Stelian Popescu

COLABORAREA INSTITUTULUI DE CERCETĂRI AGRONOMICE

Insecticide și fungicide

Este un adevăr cunoscut și recunoscut de toți că pagubele provocate de paraziții vegetali și animali diferitelor plante cultivate la noi ating o valoare de 34—45% din recolte, ceeace reprezintă o perdere anuală de cel puțin zece miliarde lei pentru agricultură și pentru țară. Dacă la aceste pagube, mai adăugăm și calamitățile provocate uneori de anumiți factori externi, înțelegem foarte ușor dece agricultorii nu recoltează ceeace seamănă ci ceeace dușmanii culturilor și calamitățile îi lasă pe câmp. Aceasta este situația pentru cerealele noastre. Dacă acum ne gândim că avem în țară circa 90 milioane pomi roditori și că anual se plantează în medie cam 2 milioane de pomi, adică, cam tot atât cât pier anual din lipsa de îngrijire și a atacurilor agenților patogeni vegetali și animali și dacă evaluăm perderile cauzate la cca. 30% din o producție de peste 850 milioane kg. de fructe, înțelegem câtă pagubă suferă pomicultura românească din cauza netratării pomilor contra paraziților. In sfârșit în afară de pagubele efective cauzate culturilor, paraziții vegetali și animali depreciază valoarea grânelor și fructelor noastre în comerțul exterior.

Să mai amintim de pagubele provocate de mană și oidium la vița de vie, de mana cartofului, de plaga cuscutei în trifoiște, lucerniere și în cultura inului, de buruenile atât de răspândite și de felurite care înjumătățesc hrana cerealelor noastre?

Prin urmare înțelegem de ce stăvilirea pagubelor pricinuite de paraziți prin toate mijloacele posibile, a preocupat lumea noastră agricolă și pe oamenii noștri de știință în a căuta și studia toate măsurile ce le stau la îndemână pentru a combate cu eficacitate aproape toți dușmanii plantelor noastre.

Printre mijloacele de care dispunem în lupta contra paraziților plantelor cultivate cităm: de ordin cultural, biologic, chimic, selecțiunea soiurilor rezistente, măsuri de higienă culturală, ș. a. Dintre aceste mijloace de combatere, desigur că cel chimic joacă un rol de frunte.

Substanțele chimice capabile în anumite condițiuni să înlăture sau să distrugă agentul vătămător al plantelor, se numesc după parazitul pe care îl combatem, pentru ciuperci-fungicide și pentru insecte insecticide.

Substanțele chimice constituesc, mare parte din ele, mijloace de combatere preventivă-profilactică iar altele, — mai puține — de combatere curativă și sunt aproape în întregime utilizate ca produse pentru tratamentele externe. Prea puține din substanțele chimice sunt folosite ca mijloace terapeutice interne de ex. sulfatul feros pentru cloroză, apă caldă la 52°C. pentru combaterea tăciunelui sburător (Ustilago tritici). Terapia internă prin mijloacele de vaccinare nu constitue până în prezent un mijloc sigur de vindecare.

Prin urmare majoritatea mijloacelor de combatere pe cale chimică este formată din mijloace preventive care s'au dovedit în multe cazuri destul de eficace; mijloacele preventive cu ajutorul substanțelor chimice urmăresc să îndepărteze parazitul sau să oprească răspândirea lui, ori să împiedice acțiunea lui.

Acțiunea substanțelor chimice care intră în compoziția fungicidelor și insecticidelor este reprezentată prin însăși eficacitatea lor și această eficacitate variază cu natura parazitului de combătut, cu natura chimică a principiului activ, cu natura plantei atacate și cu condițiunile de climă.

Componentul principal dintr'un fungicid sau insecticid și care constitue principiul activ din produsul respectiv are totdeauna o acțiune toxică din punct de vedere biologic. Se înțelege însă că oricare ar fi compoziția chimică și natura principiului activ dintr'un fungicid sau insecticid, produsul trebue să fie cât mai toxic pentru parazit și cât mai puțin vătămător pentru planta gazdă. Produsele fungicide și insecticide sunt formate din substanțe de origină vegetală sau din substanțe de natură minerală. Aceste substanțe se găsesc mai totdeauna în amestec cu diferite alte substanțe ce îndeplinesc un rol de vehicul sau extensibil în scopul obținerii unei concentrații determinate și constituesc mijloacele de disolvare, diluare, emulsionare sau de fixare a componentului activ.

Produsele fungicide și insecticide, așa cum se prezintă ca preparate comerciale se deosebesc între ele întâi prin felul lor de înfățișare. Ele pot fi solide, semifluide, lichide sau gazoase. Cele solide, de cele mai multe ori sub formă de pulberi foarte fine, cele semifluide au o consistență alifioasă, cele lichide sunt soluțiuni sau suspensiuni, cari în mare majoritate a cazurilor se întrebuințează sub formă de picături foarte fine cu ajutorul unor aparate de stropit speciale.

In sfârșit cele gazoase sau de fumigare sunt substanțe care acționează prin evaporare, vaporizare, ardere sau cari în urma unor reacțiuni chimice pun în libertate gaze.

După modul de întrebuințare, produsele pentru combaterea paraziților se pot clasifica în felul următor:

1. **Fungicide** pentru combaterea boalelor provocate de ciuperci. Din această categorie fac parte produsele pentru saramurarea semințelor în scopul combaterii boalelor cauzate de sporii localizați pe seminte. In felul acesta se combat mălura la grâu, tăciunele, fusarioza, sfâșierea frunzelor de orz, etc. In general fungicidele de această categorie conțin combinațiuni de mercur sau cupru și uneori arsen, formol, fenol precum și diferite combinațiuni ale acestora cu diferite săruri.

Saramurarea se face pe cale umedă, adică cu soluțiuni sau suspensiuni de diferite substanțe sau pe cale uscată cu substanțe în formă de pulbere foarte fină.

2. **Fungicide și insecticide.** Intrebuințate în suspensiuni sau soluțiuni pentru stropit. Din această grupă fac parte: **fungicide**, zeama Bordoleză, zeama de Burgundia, zeama sulfocalcică, sulf coloidal, combinațiuni de sulf și bariu, cupru și combinațiuni de cupru în stare coloidă.

Insecticide. Compuși cu arsen: verde de Paris, arseniați de calciu, plumb, aluminiu, floruri și florosilicați de sodiu, de bariu. Produse de natură organică: nicotină și săruri de nicotină, extracte de Pyrethrum și Derris. Uleiuri minerale și vegetale sub formă de emulsiuni.

3. **Fungicide și insecticide pentru prăfuit sau de împrăștiat.** Dintre fungicide numai sulful, ca pulbere foarte fină. Ca insecticide: arseniați în amestecuri cu substanțe inerte, oxid de calciu, gips, talc, caolin, etc., oxizi, hidroxizi și carbonați alcalino-teroși, floruri și fluosilicați, rodanuri, etc., pulveri de Pyrethrum și Rotenonă.

4. **Produse care reacționează sub forma gazoasă.** Bioxid de sulf (din arderea sulfului sau comprimat în bombe ori disolvat în solvanți organici), diferite sulfuri care pun în libertate hidrogen sulfurat, fosfuri care degaja hidrogen fosforat, sulfura de carbon, tetraclorură de carbon, oxid de carbon, formol, formiați și acetați alcalici, cloropicrină și numeroși compuși organici halogenați, oxid de etilen în amestec cu bioxid de carbon, acid cianhidric pus în libertate din cianuri, extracte vegetale: nicotină, piretrine, și rotenone, care în anumite condițiuni degaje produși toxici.

5. **Produse întrebuințate în amestec cu diferite substanțe sub formă de momeli pentru combaterea insectelor și animalelor rozătoare.** Acestea conțin: fosfor și fosfuri, compuși cu arsen, săruri de bariu, floruri și florosilicați, săruri de thaliu, borați, etc. cu diferite momeli: pâine, uruială de grâu, peste afumat, cârnați, cartofi, etc., glucozizi: sciline, din ceapa de mare, alcaloizi: stricnină sau alte substanțe de naturi diferite: cloralhidrat, derivați xantinici, acid salicilic, etc.

6. **Produse pentru combaterea fanerogamelor parazite și buruenilor.** Aceste produse conțin compuși cu arsen, săruri de cupru sau fer, acid sulfuric liber, clorați, etc.

7. **Produse întrebuințate pentru prinderea omizilor și a larvelor de diferite insecte,** cu aspect cleios, constituind așa zisele cleiuri pentru inelele pomilor fructiferi. Aceste produse conțin: colofoniu, uleiuri de terebentin, de ricin, de in, de rapiță, de foarea soarelui, ceară, grăsimi animale, etc. câte odată în amestec cu cretă, clorură de zinc, ș. a. Aceste produse în anumite condițiuni de lucru, își mențin proprietățile fizice timp îndelungat.

Fungicidele își manifestă reactivitatea lor, prin acțiunea toxică asupra protoplasmei celulare — cazul sărurilor de cupru, de mercur, a bioxidului de sulf (prin oxidarea sulfului și polisulfurilor), formolului, fenolului, etc.

Insecticidele se caracterizează fie prin influență ce o exercită în schimburile nutritive ale celulei — cazul compușilor cu arsen, a sărurilor de plumb, sărurilor de bariu, florurí, săruri de thaliu, oxalați, etc., fie prin acțiunea toxică pentru respirație, respectiv pentru sânge. Această acțiune toxică se manifestă fie în mod mecanic vătămând respirația celulei, fie direct asupra sângelui și anume asupra globulelor roșii din sânge. Din această ultimă categorie fac parte gazele toxice, sărurile de plumb și de thaliu, acizii și sărurile organice.

Alte insecticide reacționează asupra nervilor, cazul sulfurii de carbon, formiaților, hidrogen arseniat și fosforat, extractele de Pyrethrum, nicotină, stricnină ș. a.

In sfârșit sunt alte insecticide, așa zise de contact care acționează fie caustic, fie iritant, fie pur mecanic prin astuparea tracheilor sau a stigmelor.

Din cele de mai sus se înțelege că produsele fungicide și insecticide sunt produse care ar trebui să aibă o compoziție bine definită și constantă și pentru a căror întrebuințare trebue să cunoaștem atât puterea de eficacitate a lor cât și natura parazitului de combătut și a plantei atacate, precum și condițiunile climaterice pentru a ști timpul optimum când trebue aplicate tratamentele. Prima condițiune ce se cere acestor fungicide și insecticide este ca ele să-și mențină compoziția și eficacitatea constantă. Pentru acest lucru este nevoie de un control chimic și biologic al lor. Dar despre această chestiune vom vorbi într'un alt articol.

Dr V. N. Georgescu
șef de lucrări, secțiunea de fitopatologie

Scoaterea mierei din fagurii recoltați
dela stupii primitivi și buduroaie la mașina centrifugală

Scoaterea mierei s'a făcut și se face și acum în mod primitiv. Faguri albi, virgini, când sânt puțini, se storc cu mâna în vreo oală. Cei vechi și cantități mari se storc cu maiul într'un cazan și apoi se pun la foc, ca să se topească ceara. Aceasta răcindu-se, se scoate afară ca o turtă, iar mierea se scurge, dacă cazanul are canea. Dacă nu are, se scoate cu oala. Unii descăpăcind un fagure, îl pun pe farfurie, sau vre-o tavă și o așează deasupra cuptorului. Alții pun un fagure, sau bucăți din acesta pe o sită așezată pe o tavă sau un vas, care apoi se pune deasupra cuptorului sau la soare etc. Bineînțeles că, cu aceste metode nu se scoate mierea de calitate superioară și nici completă.

Eu însă golesc de miere fagurii stupilor primitivi, cari n'au rame, și bucățile acestora la mașina centrifugală în modul următor: Mașina centrifugală, ce am, are 3 buzunare — eu am făcut 4 tăvițe din tablă albă — una în plus. Dimensiunile acestora sunt: într'o parte 30 cm., în alta 20 cm. Pereții acestora sânt de 20 mm. înălțime. Așez fagurii și bucățile acestora chiar cele mai mici în trei tăvițe și le descăpăcesc partea liberă. Apoi descăpăcesc și partea cealaltă a fagurilor în tăvițe cu ajutorul tăviței libere (a patra); o pun deasupra unei tăvițe cu faguri și întorc totul — fagurii trec în tăvița liberă și se liberează o alta. Tăvița rămasă goală o pun deasupra tăviței a doua cu faguri, descăpăcesc și trec fagurii, etc. Apoi descăpăcesc pe toate trei și le așez în mașina centrifugală cu partea liberă în afară. Golind partea primă a fagurilor, procedez la întoarcerea fagurilor cu ajutorul tăviței a patra-liberă și golesc partea a doua a fagurilor. Fagurii se țin foarte bine în tăvițe, fiind lipite de fundul acestora.

In acest mod eu obțin mierea absolut curată, ca și mierea din fagurii în rame. Plus fagurii, care se pot utiliza.

Ing. A. Bulyghin

Spre știința plugarilor

Plugarii să ia la cunoștință că pentru vânzări și cumpărări de terenuri rezultate din legile de împroprietărire, noua lege de organizare a agriculturii cere anumite acte și anume:

PENTRU VANZATOR:

Certificat din partea primăriei în care să se arate:

1. Cât teren posedă vânzătorul în total.

2. Ce proveniență are pământul posedat de vânzător.

3. Se va arăta dacă face parte sau nu din islaz.

4. Se va arăta dacă a fost pus în stăpânirea terenului și dacă îl folosește.

5. Se va arăta dacă vecinii locului ce se vinde sau primăria, banca populară sunt sau nu amatori să cumpere terenul.

Certificat din partea percepției, prin care să se arate că vânzătorul a achitat valoarea terenului la stat și impozitele la zi.

PENTRU CUMPARATOR:

Certificat din partea primăriei dovedind că este român muncitor de pământ și îndeplinește condițiile cerute de lege să cumpere pământ, conform legei pentru organizarea și încurajarea agriculturii. Suprafața de teren ce posedă cumpărătorul și membrii familiei lui, pe trupuri și suprafețe.

Știri agricole

Interne

„Viața agricolă", revista societății inginerilor agronomi, publică în numărul său din luna Iunie un interesant articol datorit redactorului nostru d. prof. E. Grințescu și intitulat: O nouă fermă model particulară. D. Stelian Popescu agricultor, în care se arată progresele realizate la moșia Măineasa, jud. Ilfov, de când a intrat în proprietatea d-nei și d-lui Stelian Popescu.

— *In moțiunea congresului internațional de agricultură dela Haga, ținut în anul curent s'a cerut cu insistență ca învățământul agricol superior să se completeze și să se modernizeze pentru a exercita o influență cât mai eficace. Modernizarea trebue să facă loc larg științelor economice și sociale alături de celelalte discipline, cari au preponderat până acum, pentru că factorii politici, sociali și economici de azi cer noui orientări. De aceia s'a și cerut țărilor reprezintate la congres înzestrarea cu institute speciale de economie și politică agricolă.*

— Ținem să răspundem pe această cale tuturor întrebărilor care ni se trimit la redacție, că vol. I din Marea Enciclopedie Agricolă a apărut încă dela începutul acestui an și că este aproape de epuizare. Colecția Enciclopediei numără 4 vol., cu prețul de lei 800 fiecare. Se pot face și abonamente în rate lunare.

Vol. II va apare în toamna aceasta, iar vol. III și IV, la intervale de 5—6 luni. Adresa: Calea Victoriei 200.

— Inștiințăm pe cei ce ne-au întrebat că d. lt. Gr. Știrbulescu din com. Cojocaru, of. Găești, are câine ciobănesc pentru reproducere.

— Cititorii noștri ne întreabă cum pot să-și desfacă firele de borangic sau gogoși. Mișcarea cooperativă va trebui să se ocupe și de vânzarea acestui produs escluzând intermediarii.

— După studiul d-lui ing. agr. T. Oroveanu publicat în „Viața agricolă" No. 6, rezultă că numai în județul Vlașca „lipsesc 18.000 atelaje de boi și cai calit. I pentru a desvolta o agricultură rațională, ceea ce înseamnă că aproape 127.000 ha. sunt lipsite de energia de tracțiune necesară". Deci pentru schimbarea feței agriculturii noastre trebue atenție la creșterea vitelor, la islazuri și la nutrețuri cultivate.

— Dat fiind marile cereri din biblioteca agricolă a ziarului „Universul" s'a tipărit ediția a doua din numerile 2, 4, 9, 12, 13, 16, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 47, 49, 50, 51-53 și 54, astfel că întreaga colecție s'a recompletat.

— După observațiunile făcute în județul Covurlui, unde seceta a făcut mari pagube în anul acesta s'a constatat că **„sămănăturile puse în ogoare de toamnă rezistă la secetă cu mult mai bine ca cele puse în arături de primăvară".** Deci iată un mijloc de luptă contra secetei.

— S'a autorizat, printr'un decret regal, deschiderea unui credit de 50.000.000 lei pe seama ministerului agriculturii, pentru înzestrarea centrelor agricole cu tractoare, pluguri mecanice, etc., precum și pentru plata personalului însărcinat cu conducerea acestor mașini.

— S'a mai aprobat tot pe seama ministerului agriculturii și domeniilor, deschiderea unui credit de 12.000.000 lei pentru lucrări de ameliorare a terenurilor degradate și crearea de păduri în regiunile unde lipsesc.

— In ultima săptămână s'au exportat mai multe vagoane de vite, în special din Basarabia, pentru Polonia și Cehoslovacia.

— Oficiul de valorificare a grâului a mai aprobat un export de 11.000 vagoane, pentru diferite țări afară de Spania.

— In comuna Mânăstirea-Ilfov, ministerul agriculturii va înființa, cu ajutorul Camerei de agricultură Ilfov, un centru agricol model.

Externe

— După ultimele evaluări, Jugoslavia va avea anul acesta disponibil pentru export 45.000 vagoane grâu.

— In Iugoslavia au fost înscriși în conversiunea agrara 668 mii agricultori cu o datorie totală de 2.632.900.000 dinari.

———oxoOoxo———

Bibliografii

VIAȚA AGRICOLA, revista societății inginerilor agronomi, sub președinția d-lui T. Mândru, pe Iunie publică următoarele: G. Ionescu-Sisești: Desvoltarea studiilor despre sol în România. Discurs de recepție la Academia Română; T. Oroveanu: Problema animalelor de muncă în județul Vlașca; E. Grințescu: O nouă fermă particulară model. D. Stelian Popescu agricultor; A. S. Potlog: Organele secretoare ale plantelor aromatice; A. Cardaș și T. Nica: Program de activitate zootehnică în Moldova întregită. Cărți, reviste, note, buletin profesional.

SFETNICUL PLUGARILOR, organ de popularizare al Camerii de agricultură Covurlui pe Iunie cuprinde: Indrumări pentru vânzări de terenuri de E. Protopopescu; Constatări și dorințe de econ. C. Andrei; Cleiul pomilor de Gh. Dode; Umbra sărbătoarei Invierii Domnului de econ. dr. I. C. Beldie; Despre grajduri de A. Simionescu; Prășitul porumbului de Aurel I. Hâncu; Grădina de legume de Liviu Blaga etc.

„AGRICULTORUL PRACTIC" No. 3 organ de vulgarizarea cunoștințelor agricole, editat de asoc. ad-torilor și a pers. agricol din Expl. partic. Colaborează practicieni bine cunoscuți: Const. Garoflid, ing. A. Tălășescu, dr. L. Popescu, Gh. Jugureanu, Gh. Constanțeanu etc...

Cuprinde articole de ordin technic agricol, de medicină umană, veterinară, precum și articole de apărarea intereselor profesionale.

VIAȚA COOPERATISTĂ

Necesitatea indrumării tehnice efective in cooperație

de dr. AUREL MORARIU
președintele Centralei cooperative de organizare, îndrumare și control

Cadrul de activitate al cooperației este astăzi mult mai larg și mai diferențiat decât cum era în epoca de început a mișcării cooperative românești. Acum 40 de ani în urmă, când luau ființă primele bănci populare de credit și primele obștii de arendare, activitatea organizațiunilor noastre cooperative era limitată doar la operațiuni de credit și de arendare de pământuri, ca și de exploatare în comun a pământurilor arendate.

Fapt este că de atunci și până astăzi cooperația n'a evoluat numai în dimensiuni, ci și în lărgirea sferii sale de activitate, îmbrățișând aproape toate aspectele de viață economică. Astăzi cooperația românească este prezentă în problema creditului, firește aci în stadiu de refacere de pe urma crizei din ultimul timp și mai ales a dispozițiunilor legii de conversiune. Cooperația noastră e angajată astăzi însă în mod cât se poate de intensiv în problema valorificării atâtora din produsele țării noastre. Incepând cu valorificarea produselor agricole propriu zise și trecând la valorificarea celorlalte bogății ale solului țării, precum peștele, pădurile, minele etc., vedem că în tr'adevăr organizațiunile cooperative cuceresc din ce în ce mai mult și aceste domenii. In timpul din urmă, grație înțeleptei și prevăzătoarei inițiative a guvernului țării și în special a d-lui ministru al cooperației Mihail Negură, cooperația e pe cale să ia asupra-și valorificarea produselor noastre textile, a cânepei și a inului. Avem astăzi și organizațiuni cooperative menite să ocrotească și să organizeze munca asociaților, apoi organizațiuni cooperative profesionale, cooperative de desfacere în comun a produselor industriale și meseriešești, diverse cooperative de prelucrare și desfacere în comun a unora din produsele agricole, cooperative de consum de diferite tipuri etc. In cooperația agricolă avem 221 cooperative pentru cumpărare de pământ (obștii de cumpărare) cari au în proprietatea lor 27.113 ha. pământuri de diverse categorii (arabil, fânețe, păduri, etc.); apoi 59 obștii de arendare care au în exploatare 18.572 ha. plătind o arendă anuală de peste 10 milioane lei; mai avem 23 cooperative viticole constituite în regiunile viticole ale țării, precum: Drăgășani, Odobești, Cotnari, Focșani, Nicorești, Silistra, R.-Vâlcei, Valea Călugărească, Tighina, Cetatea-Albă, Ighiu-Telna, Diciosânmartin, etc.; mai avem 27 cooperative pomicole în diferite regiuni ale țării, 51 cooperative de lăptării, 28 cooperative de pescuit, 10 cooperative pentru cultura tutunului și 475 cooperative agricole cu diverse alte operațiuni de valorificare și aprovizionare în comun.

Evident că într'o asemenea complexitate de preocupări mișcarea noastră cooperativă prezintă atâtea exigențe în vederea conducerii și bunei ei îndrumări. Toate aceste planuri atât de diferite pe cari se mișcă astăzi cooperația noastră reclamă atâtea cunoștințe tehnice și atâta pregătire practică. Așa fiind și îndrumarea și controlul de astăzi al cooperației prezintă mult mai multă greutate și un efort mult mai mare decât pe vremuri.

Organizațiunea atât de variată a cooperației de astăzi are nevoie la toate unitățile de oameni nu numai idealiști și cinstiți, dar și de oameni bine pregătiți și cunoscători ai problemelor economice în legătură cu programa de activitate a unității respective. La fel dacă nu și mai mult organele de control și de îndrumare tehnică trebue să cunoască atâtea din înfățișările economice ale țării. Organele de îndrumare tehnică trebue mai ales să fie la curent cu problema care formează baza de activitate a unei unități cooperative specializate pentru o anume activitate economică.

In timpul din urmă mișcarea cooperativă a României și-a îndreptat atențiunea mai ales asupra problemei valorificării produselor agriculturii noastre. Cu drept cuvânt se dă o deosebită atenție acestei probleme; iar în legătură cu ea cooperatorii noștri se întâlnesc în cale cu problema standardizării produselor noastre agricole. Grâul, cerealele peste tot, vitele, ouăle, vinurile etc., toate trebuesc standardizate, adică ridicate calitativ, pentru ca astfel să poată apoi fi valorificate în comun prin organizațiunile cooperative, dând un rendement mai sporit agriculturii.

In această situațiune Centrala cooperativă de organizare, îndrumare și control a găsit necesar să înființeze o direcțiune specială însărcinată cu studierea amănunțită a acestor probleme și cu organizarea asistenței tehnice a cooperativelor noastre de exploatări și valorificări agricole. Pe cât mijloacele vor permite Centrala de organizare, îndrumare și control va trebui să amplifice serviciul de îndrumare tehnică a diverselor categorii de cooperative agricole și să sporească numărul organelor tehnice necesare, pentru ca printr'o asistență efectivă pe lângă diversele unități să se poată obține o rodnică activitate. Este cert că specializarea unităților cooperative agricole pe anume ramuri ale producției agricole reclamă o îndrumare și cunoaștere tehnică cât mai solidă a condițiunilor în care acea specialitate a agriculturii poate fi mai bine exploatată. Iar intervenția efectivă a organului tehnic îndrumător trebue să fie la timp și hotărîtoare pentru a ocroti unitățile de erori și a garanta succesul.

Credem că față de puțin importantele cheltueli în plus ce ar comporta organizarea completă a acestei asistențe tehnice pe toată țara, folosul ce ar rezulta pentru mișcarea cooperativă agricolă și pentru întreaga noastră gospodărie obștească ar fi imens de mare.

DIN CÂMPUL COOPERAȚIEI

O STATISTICA INTERESANTA

asupra mișcării cooperatiste din diferitele țări în 1936 publică „Le cooperateur de France" într'unul din numerile trecute. Datele sunt luate după d. Handschin, statistician al Uniunii cooperativelor de consum din Elveția, care a întocmit un tablou de numărul cooperativelor din diferitele țări, numărul membrilor și cifra de afaceri a cooperativelor de consum și magazinelor de gros, raportându-le la populația țărilor respective.

Rezultă din aceste date că, socotit pe cap de locuitor, debitul cel mai mare îl dă Elveția, cu excepția Islandei, unde cooperativele au un debit de 107 franci elvețieni de cap de locuitor. Astfel pentru Elveția, cifra este de 80 franci; pentru Marea Britanie și Irlanda 60 franci; Suedia 52 fr.; Danemarca 50 fr.; Finlanda 60 fr.; Germania 12 fr. și Franța numai 8 franci. Deasemenea în ce privește debitul magazinelor de gros calculat pe cap de locuitor, Irlanda deține primul loc și Elveția pe al doilea, cu 55 fr. Urmează apoi Marea Britanie cu 36 fr., Danemarca cu 35, Finlanda cu 34 și Suedia cu 22 fr.

O NOUĂ PUBLICAȚIE COOPERATISTA

Pe data de I Iulie a. c. a apărut o nouă publicație cooperatistă: **Indrumătorul cooperației române"**, organ al Centralei de îndrumare, organizare și control. Scopul acestei publicații este înfățișat de d. dr. Aurel Morariu, președintele Centralei, în articolul introductiv; care arată că „Indrumătorul cooperației" nu înțelege să fie organ de doctrină și de discuțiuni teoretice privind cooperația, ci un îndrumător practic, de lămurire în legătură cu viața și nevoile curente ale unităților de orice grad.

D. M. Negură, ministrul cooperației, salută apariția noului ziar cu următoarele cuvinte:

„Apariițiunea unui nou ziar, cu program exclusiv cooperatist, mă bucură, pentru că îmi dau bine seama cât de necesară este acțiunea, tot mai susținută, de propagandă și îndrumare.

Viața cooperatistă, prin toate manifestările ei, valorează în măsura în care a reușit să dea preocupărilor de ordin moral întâetatea.

Cooperația nu este numai o nouă școală economică, ci veche religie, așezată pe temeliile morale ale creștinismului.

In măsura în care dirīguitorii ziarului vor isbuti să pregătească sufletele cooperatorilor pentru marea misiune la care sunt chemați, vor binemerita sprijinul și recunoștința tuturor".

„Indrumătorul" aduce în primul număr următoarele colaborări: dr. Aurel Morariu, d. G. Drăgănescu, Ștefan C. Ioan, Gh. Dumitrescu Bumbești, T. C. Ionescu-Pașcani, Cerchez Grigoriu, C. Spânișteanu, V. N., ing. G. Constantinescu, etc.

DIVERSE

Din informațiile luate dela Casa Centrală a Cooperației se constată că viza bilanțurilor pe 1936, ce se face de către organele de inspecție ale Centralei de control, s'a terminat pe întreaga țară.

In consecință s'a dispus tipărirea tablourilor de concentrare, urmând ca această lucrare să fie începută chiar în cursul lunei Iulie. Concentrarea datelor statistice urmează să fie făcută ca și în anul trecut de către federale, sub supravegherea și răspunderea organelor de inspecție, costul întregei lucrări urmând a fi suportat de Casa Centrală a Cooperației.

✳

Concentrarea bilanțurilor pe 1936, având loc în anul acesta după asanarea cooperativelor, va prezenta o deosebită însemnătate, datele acestea constituind informații precise și prețioase pentru intensificarea operei de finanțare, care trebue să întregească situația creată cooperativelor pe urma asanării.

Mijloacele de finanțare urmează a fi procurate în sume importante de Banca Națională, prin mijloacele Institutului național de credit agricol, pentru împrumuturile pe termen mijlociu, și prin Banca Centrală pentru împrumuturile pe termen scurt.

Pentru a-și fixa punctele de reper în această operă de finanțare, Banca Națională a cerut Casei Centrale a Cooperației să i se pună la dispoziție câte un exemplar după toate tablourile nominale de concentrarea bilanțurilor pe 1936, ceeace comitetul de direcție al Casei Centrale a aprobat, luând măsuri în consecință pentru accelerarea acestei lucrări.

STELIAN JINGOIU